

Anul IV

AXIOS

SUPLIMENT AL REVISTEI EPARHIALE

CĂLĂUZĂ ORTODOXĂ

EDITAT DE ELEVII SEMINARULUI TEOLOGIC
"SFÂNTUL APOSTOL ANDREI" - GALAȚI

Nr. 12

ÎNVIEREA IUBIRII

Te-ai gândit vreodată cum ar fi să te simți vid și să vezi găuri? Să pășești pe nimic și să pipăi inexistența? Să trăiești într-o lume nulă în care tu ești zero-ul absolut?

Și, după toate acestea, să ai o minte sclipoare, dar să nu ai inimă, să găsești sensul paradoxurilor, dar nici o lacrimă să nu-ți ude obrazul însetat și crăpat de focul în care te scalzi. Să-ți simți sufletul un GOL care se extinde la fiecare gând și la fiecare mișcare de-a ta; să simți golul acesta cum îți apasă tâmpalele, cum îți găurește pieptul, cum se sfârâmă lent, bucătică cu bucătică, dintele de la spargerea smalțului până la roaderea gingiei.

Să vrei, să vrei cu înflăcărare să-și conștientizezi durerea și să-și găsești eauzele ca mai apoi să le înălțuri odată pentru totdeauna, dar să nu poți, tocmai datorită intensității ei infernale.

Dar să fii totuși perfect lucid: să nu poți să adormi o clipită, să nu reușești să te gândești la nimic altceva.

Și mai presus de toate, să-i realizezi nu doar veșnică-i existență, ci și creștere

în număr de planuri pe care te atacă și în intensitate diabolică.

Abia atunci, în acel punct terminus, mult prea târziu pentru a mai putea schimba ceva, să-ți dai seama că starea în care ai ajuns este, de fapt, o continuare logică a ceea ce ai făcut, spus și gândit într-un mod absolut liber și conștient, aici, pe pământ.

Probabil, mai distrugătoare decât durerea de care am vorbit este mustarea conștiinței care îți spune că, printr-o altă alegere, printr-un alt mod de abordare a vieții de aici, ai fi putut atinge o stare de împlinire, de comunicare: ascultare și înțelegere, de liniște caldă și moale, de viață nesfârșită, de Înviere continuă.

Gândește-te că acum ești liber, că poți vedea strălucirea soarelui și atinge parfumul bland al iubirii depline, acea Înviere pură. Simte-te ca peștele din râu răcoros de munte scăldat de soarele vesel, ca mielul alb de pe pajiștea bogată în iarbă grasă, colorată puternic în verde, ca porumbelul care-și întinde aripile în aerul curat

și îmbietor dintr-o Înviere. Domnul Iisus Hristos, acum două mii de ani a creat starea de ÎNVIERE: continuă, reală. Învierea, stadiul, gradul suprem de dăruire a iubirii: aceasta trebuie să fie definiția Raiului.

Retrage-te și gândește-te un moment la clipele feerice din viața ta. Adu-ți aminte de mângâierile și alintările dulci ale mamei, de îmbrățișările puternice și glasul impetuos al tatălui, de frați și surori, de veri și verișoare, de alte rude, de prieteni.

Amintește-ți apoi cum le-ai răspuns la gesturile lor calde de afectivitate. Dacă ei, care sunt doar niște plăsmuirile Iubirii dătătoare de viață, și-au arătat atâtă bunăvoie și iertare, Cel Preaînalt ce îți-a dat tine și cu ce măsură? Dar Lui, cum l-ai răsplătit? Ce l-ai dat în schimb?

Oprește-te acum! Iartă, ca să fii iertat; oferă, ca să fii dăruit; iubește, ca să fii și tu, la rândul tău, iubit. Ca să atingi Înviera și să dobândești Raiul.

Alexandru Vlad Mândru
clasa a X-a

„Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, cel ce ai înviat. Răstignitu-mă am ieri împreună cu Tine: Însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule, în Împărtăția Ta“

(stihiră din cântarea a III-a a Canonului Învierii).

„Doamne, Dumnezeul meu, cântare de petrecere și laudă de îngropare voi cântă tie, Celui ce mi-ai deschis intrările vieții cu Îngroparea Ta și moartea și iadul cu moartea Ta ai omorât“

(stihiră din cântarea a I-a Canonului Sâmbetei celei Mari).

GUM SĂRBĂTOREȘTE TÂNĂRUL DE ASTĂZI PÂSTILE

„Hristos a înviat!”. Sună două milenii de când realitatea aceasta umple sufletele creștinilor cu bucurie.

Epoca modernă a adus o nouă viziune asupra sărbătorii Paștelui. Vechiul mod de prăznuire a Învierii este urmat adesea de modernism.

Tradiționalul nu mai are farmec. Numai occidentalizarea tradiției sau, mai mult, înlăcuirea ei cu modernul înseamnă a trăi astăzi Paștele.

De fapt, ceea ce primează este trăirea trupească, nu cea spirituală. Cea care resimte cel mai greu această „înnoriere” a tradiției, a adevărului, este generația Tânără. Ea este oglinda în care se reflectă modernitatea. Sufletul Tânărului este ochiul în care se reflectă lumea modernismului.

Dacă înainte Tânărul se pregătea efectiv în timpul Postului Mare prin post, rugăciune, pentru Învierea Domnului, ne punem întrebarea: Cum se pregătesc tinerii astăzi? Sau ce înseamnă Postul Mare pentru ei? Este mesajul temporal care anunță venirea Paștelui.

Dar ce este Paștele? Nici altceva decât prilej de satisfacere a unei bucurii serbe, de distracție, de consumație. Se asemănă, oare, Sfântul Valentin cu Paștele? Este vreo similitudine între cele două sărbători? În faptul că singurele senzații pe care le aduc în sufletul omului sunt comune: relaxare, desfrâu, eliberare de „povara” moralității.

Din ce în ce mai mult bucuria luminoasă a Paștelui, a Învierii noastre, s-a transfe-

rat în plăcerea intunecată a poftelor trupului.

Tinerii creștini, în noaptea de Înviere merg la discotecă și vin și la Biserică doar la miezul nopții, pentru a lua lumină, apoi se reinseră cu lumânările miroșind a tămâie, în discotecă. Oare aceasta este însemnatatea Paștelui? De aceea Se jertfește Iisus Hristos pe cruce și Înviază ca să avem noi prilej de desfrâu? În nici un caz! Să ne întrebăm bunicii, străbunicii cum sărbătoreau ei Paștele, și ce reprezintă acesta pentru ei! Cu ce sfială cuviosă mergeau ei la biserică pentru a trăi Învierea cu Mântuitorul și cu câtă curăție sufletească se pregăteau pentru aceasta. Este oare atât de departe modelul lor de noi? Nu! Dar sunt exemple învechite... Acum nu mai putem trăi ca în trecut. Suntem în epoca modernă. Nu putem trăi după tiparul vechi.

Hora din sărbători, cu simbolistica ei, respectând viața omului în tot tragicul ei de la naștere, la moarte și înviere, este înlocuită de „necesara” discotecă, de barurile mustind de oferte care să satisfacă orice placere a trupului.

De ce se asociază sărbătoarea Paștelui cu o sărbătoare a trupului, când ea este, prin excelență sărbătoare a sufletului înviat? Cum mai pot tinerii de astăzi să trăiască Paștele după modelul Hristos? Numai printr-o educație creștină, prin revenirea în Biserică, Paștele va fi sărbătorit în chip deosebit.

Nu satisfacerea trupului, ci înălțarea sufletului, nu discoteca, ci Biserică, nu desfrâu, ci înfrângerea, nu păcatul ci virtutea reprezintă pentru unii, mulți din nefericire, trăirea Învierii și nu numai a perioadei Paștelui, ci și a vieții întregi.

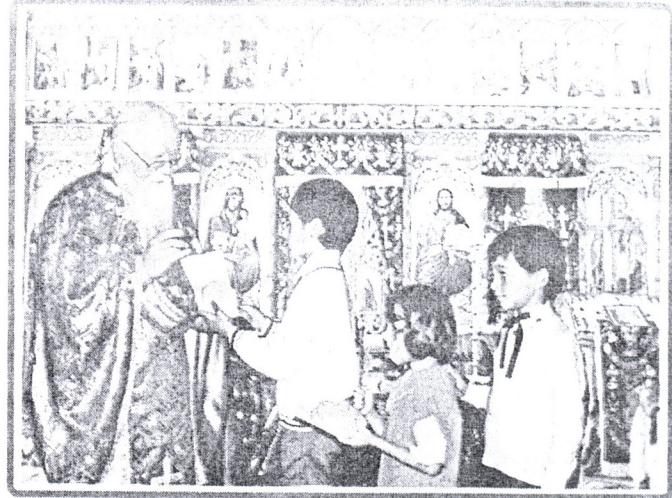
Petru Băbătie

„Prănuim omorârea morții, sfârâmarea iadului și începătura altei vieți, veșnice și săltând, lăudăm pe Pricinitorul, Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinților noștri și preaslăvit!“

(Stihire din cântarea a III-a a Canonului Învierii).

„Mare minune! Ziditorul celor nevăzute, pentru iubirea de oameni cu timpul pătimind, a înviat Cel fără de moarte. Veniți, semințile neamurilor, să ne închinăm Acestia! Că prin milostivirea Lui, din rătăcire izbăvindu-ne, ne-am învățat să lăudăm pe un Dumnezeu în trei ipostasuri!“

(din stihurile Vecernie zilei de Joi din Săptămâna Luminată).

DIN SPECIFICUL LITURGIC AL PERIOADEI PASCALE

Săjajba Învierii este una dintre cele mai solemnă, începând cu Utrenia Sfintei Învieri, care are ca început chemarea preotului: „*Veniți de la lumină...*”, continuând cu Evanghelia Învierii, rostită de afară (în fața Bisericii) solemn, cu sunet de toacă, apoi, începutul Pascal cu stihurile pascale, ecenia mare și în continuare Canonul Învierii, toată Utrenia având în majoritate numai cântări referitoare la praznicul Învierii Domnului. La Sfânta Liturghie din noaptea Învierii sunt unele mici schimbări: după binecuvântarea de început a Liturghiei se face începutul pascal cu „Hristos a înviat!” și stihurile pascale. Antifoanele sunt speciale - antifoane praznice și cu „Hristos a înviat”. Axionul este „Îngerul a strigat...” și acesta se cântă până miercuri în săptămâna a 6-a după Paști, când se face odovania praznicului Învierii. La sfârșitul Sfintei Liturghii se cântă „Hristos a înviat” în loc de răspunsurile respective până la Odovania Prăznicului.

În prima săptămână după Paști, numită Săptămâna Luminată, avem slujbe cu rânduielile speciale doar pentru perioada aceasta. S-a întărit obiceiul ca în această săptămână (până sămbătă, la vecernia din Duminica Tomii), ușile împărătești și cele diaconești să fie deschise sau să se scoată de la locul lor.

Duminica, pe la ora prânzului, avem vecernia zilei următoare - vecernia de luni din Săptămâna Luminată, numită „A doua Înviere”. La această vecernie se face vohod cu Sfânta Evanghelie este prochimul mare și are loc citirea Sfintei Evangelii în 12 limbi. Marți, a treia zi din Săptămâna Luminată, are loc rânduiala uscării și sfârșârii Sf. Agnă, care s-a scos joi, la Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile și care se păstrează în Sfântul Chivot, pe Sfânta Masă, pentru bolnavi.

În toată Săptămâna Luminată, la toate slujbele preoții poartă toate veșmintele încă de la începutul slujbei, iar începutul slujbelor se face cu „Slavă Sfintei și Celei de o ființă...” cu stihurile pascale, preotul făcând cădare în Sfântul Altar.

În fiecare seară, la Vecernie avem prochimen special pentru fiecare zi și în fiecare zi se schimbă glasurile, astfel că avem: Duminică - glasul I; luni - glasul II, marți - glasul III, miercuri - glasul IV, joi - glasul V, vineri - glasul VI, sămbătă - glasul VIII. În Săptămâna Luminată nu se citesc catisme, nici la vecernie, nici la Utrenie până la Vecernia Duminică Tomii. De asemenea, la Utrenie nu avem sedeline, nu se citește Sfânta Evanghelie și nu este doxologie.

Pentru însemnătatea praznicului Învierii Domnului, în Săptămâna Luminată și în toate Duminicile „Învierea lui Hristos... se zice de trei ori, iar în celealte zile o singură dată. Vineri, în Săptămâna Luminată este sărbătoarea „Izvorul Tămăduirii“ și, după Sfânta Liturghie, se săvârșește slujba sfintirii celei mici a apei. Tot în această săptămână, în toate zilele la sfintele slujbe se face otpustul special al Paștilor, ca și la slujba Învierii, iar în locul Ceasurilor, în locul Pavecerniței și al Miezonopticei se săvârșește Ceasul Paschal, care se găsește în Penticostar după Utrechtă Învierii.

ELEMENTE DE SĂBĂTOARE PASCALE

Ne apropiem de Sfințele Sărbători de Paști în jurul căroră gravitează slujbe speciale ce conțin elemente cu o simbolistică puțin cunoscută. Spre exemplu, în Joia Mare, când se scoate Sfânta Cruce în mijlocul bisericii, unii credincioși, în special femeile aduc și aşeză la baza ei cutii cu grâu răsărit și verde. În Vinerea Mare, după tradiție, se vopsesc ouăle roșii, pentru că într-o vineri a vărsat Iisus sângele Său pe Cruce, iar în Sâmbăta Mare se pregătesc pasca și colacii pentru ca următoarea zi, o dată cu Sfânta Înviere să fie aduse la biserică împreună cu mâncărurile tradiționale spre a fi binecuvântate de preot. Ciclul acesta este încheiat în duminica Pogorârii Sfântului Duh, când sunt sfintite frunzele de nuc sau în unele regiuni, de tei.

Grâul care se pune la Crucea Mântuitorului în Joia Mare simbolizează învierea morților, având chezășie Învierea Lui Hristos, căci aşa cum grâul, pentru a răsări trebuie să putrezească așa și trupurile, pentru a învia trebuie să moară; iar faptul că se pune la picioarele Mântuitorului, arată credința în acest lucru.

Ouăle simbolizează lumea și eteritatea, iar culoarea roșie amintește de sângele Domnului curs pe Cruce, dar este și chipul dragostei Lui pentru noi.

Pasca este simbolul mormântului Domnului, care era pătrat sau dreptunghiular și de aceea are formă dreptunghiulară. Ea poate fi și rotundă, pentru că rotunde au fost scuturile cu care a fost înșăsat pruncul Iisus.

Trebuie amintite aici și anafora, ca una care se ia de către cei ce nu s-au împărtășit - Taină instituită la Cina cea de Taină. După unii, ea ar fi o rămășiță sau aducere aminte de agapele ce aveau loc la sfârșitul Liturghiei în biserică primară. Anafora e din prescurta din care s-a scos Sfântul Agnă și care închipuie pe Fecioara Maria, fiind binecuvântată de preot la amvon. De aceea, împărtirea ei la sfârșitul Liturghiei închipuie rămânerea Maicii Domnului multă vreme pe pământ, în mijlocul Bisericii, după înălțarea lui Hristos la cer.

Împodobirea bisericilor și caselor cu foi de nuc sau de tei este un obicei moștenit de la iudei. Ramurile înseamnă reînnoirea credincioșilor prin puterea Sfântului Duh și închipuie limbile de foc sub forma cărora Sf. Duh a pogorât asupra Sf. Apostoli.

Soca Georgian, anul III

ISTORIOARĂ DE PASĂTÌ

Uitându-vă la titlul acestei istorisiri, gândul v-ar duce la o poveste fantastică și nu v-ati înșela întru totul, căci Pastele este cu adevărat o sărbătoare minunată, mai ales privită prin ochii unui copil de cățiva anișori.

Sunt Andrei, am 18 ani, însă Paștile îmi oferă de fiecare dată șansa unei întoarceri la anii copilariei, profund marcate de spiritul sărbătorii pascale. La început, am simțit Paștele prin pregătirile și entuziasmul din casă, asociindu-l cu ouăle roșii și cu miroslul ademenitor al cozonacilor proaspeți, dar Paștele copilariei mele stăruie încă în minte prin slujba Prohodului și a Învierii. Stănd în biserică, în mijlocul oamenilor, ochii îmi aluneca pe icoanostasul îndoliat, descupind scene și imagini despre care învățasem la școală. Cu ochi cercetători, priveam chipul blând al preotului și părea desprins din rândul sfintilor zugrăviți în frescă. Cuvinte și gesturi mi se întipăreau în minte. Chiar dacă nu eram conștient de profunzimea și simbolistica lor, intuiția ma îndemna să

le aşez în locul cel mai înalt al inimii mele. Cu mare nerăbdare așteptam reîntoarcerea la biserică. Chipul îmbătrânit al preotului cu părul încâruntit îl vedeam mai aproape, mă atragea lumina feței sale ce se revârsa prin ochii selipitori, pe veșmintele strălucitoare. Mintea mea asocia imaginea bâtrânlului slujitor cu cea a lui Mos Crăciun din visele faurite în noptile lungi de iarnă. Așteptam parcă, în întunericul ce cuprinse biserică, venirea unui dar. În acel moment, preotul, cu înfațisarea scăldată în lumina unei făclii, străpungea cu glasul său tăcerea ce stăpânea întreaga biserică: "Veniti de luat Lumina!" Această lumină trecea pe chipul fiecărui. Bucuria sărbătorii îi însufletea pe toți din jur. Mă simțeam fericit să pot spune tuturor "Hristos a înviat!", văzând oameni necunoscuți care-mi răspundeau cu aceeași bucurie: "Adevărat a înviat!" Paștele este la fel astăzi ca și în copilarie...

Bogdan-Laurențiu Istrate,
Marius-Ciprian Mitru,
clasa a X-a

Slujsbele Sfinților de rând, care vor cădea în zilele Săptămânnii Lumină și în Duminicile Cincizecimii, nu se cântă, ci se mută în altă zi, când va voi cel mai mare.

În duminicile din perioada Penticostarului nu se cântă la cântarea a 9-a a Canonului de la Utrenie „Ceea ce ești mai cinstită“, ci stihurile și stihurile de la cântarea a 9-a a Canonului praznicului din Penticostar.

Începând din Duminica Tomei și până la Înălțarea Domnului, fiecare Duminică este socotită praznic, având însemnătatea ei deosebită.

Lupu Neculai, anul IV

O ZI A ORTODOXIEI ÎN FRANȚA

Este pentru prima dată când o astfel de manifestare este organizată în Franța: o „Zi a Ortodoxiei“ care se va desfășura la Paris, joi, 24 mai 2002.

Pentru Î.P.S. Ieremia, mitropolitul Franței al Patriarhiei Ecumenice și președintele Adunării episcopilor ortodocși din Franța, este vorba aici despre „a se permite ortodocșilor a se întâlni, pentru a-și manifesta unitatea ortodoxiei“.

Programul va începe printr-o liturghie solemnă la Catedrala Greacă Sfântul Stefan (str. George Bizet 75 016 Paris), se va desfășura în mare parte la sediul UNESCO, unde mai mulți specialiști vor descrie aspectele trecute și prezente ale Ortodoxiei în Franța. Un concert de imne liturgice, susținut de mai multe corale ortodoxe din regiunea pariziană va încheia ziua.

Stabiliti în Franța de mai mult de un secol, ortodocșii numără astăzi între 150.000 și 200.000. Dar reîntorși (repatriați) în diferite jurisdicții după originea etnică, ortodoxia franceză este împărțită: comunitățile ruse și grecești de origine și care sunt, unele, chiar la a treia sau a patra generație, s-au alăturat comunităților sârbe, române și siro-libaneze.

Toate comunitățile recunoscute prin credință ortodoxă sunt reprezentate în centrul adunării de episcopul lor. Dar această instanță creată în luna martie 1997, este încă puțin cunoscută și, pentru Alexis Chrystolis, purtătorul de cuvânt al metropolei greco-ortodoxe din Franța ar trebui „să demonstreze ortodocșilor că există o instanță a ortodoxiei în societatea franceză“.

Nicolas Sezene
(traducere din Curierul
de Lourraine -
Franța, nov. 2001 de prof.
Cojocaru Sorin)

CE REPREZINTĂ PAȘTELE PENTRU TINE?

Ca în fiecare an, redacția „Călăuză Ortodoxă“ a făcut un sondaj în licee din Galați și Brăila solicitând tinerilor răspunsuri la întrebarea „Ce reprezintă Paștele pentru tine?“. Cu ajutorul profesorilor de religie, anul acesta ne-au răspuns elevi de la Colegiul Național „Vasile Aleandri“, Liceul „Emil Racoviță“ din Galați și Colegiul Național „Nicolae Bălcescu“ din Brăila.

Acum, în preajma Paștelui, mă simt poate prea păcălos pentru a mă bucura și cred că acest sentiment de vinovăție mă va marca și poate voi putea înțelege, voi putea măcar cu un ochi închis să văd lumina. Va veni noaptea Învierii și pentru o clipă voi vedea lumina și o voi lua... Sper ca ea să-mi aprindă sufletul, căci înâuntrul meu e întuneric de prea mult timp”.s (Cătălin Apostol, cl. a X-a D) ♦ “Acum, când Sfântul Paște bate la ușa sufletului nostru, să-lăsăm bucuria și liniștea să ne pătrundă în casele și să-L chemăm pe Bunul Dumnezeu cu dragoste și pace omenească, să dovedim că jertfa Fiului Său, Iisus Hristos, nu a fost în zadar. Lăsați să dăinuiască bunătatea și ajutați-i pe cei nevoiași să simtă și ei că e sărbătoare” (Alexandra Săvuca, cl. a X-a E) ♦ “Când am auzit pentru prima dată cuvintele «Venită de lauți lumină!», am simțit că voi primi o lumină cu adevărat cerească. Nu cred că altceva ar fi putut să-mi lumineze inima mai mult decât acea lumină plăpândă de lumânare, care par că mi-a fost întinsă chiar de mâinile lui Iisus Hristos. Încă o port în suflet, unică, amintire vie, strălucitoare, a unei sărbători creștinești” (Corina Buruiană, cl. X-a F) ♦ “Mi-e dragă lumina blândă ce arde în vârful lumânării. O păzesc cu grija, să nu se stingă, și totuși o văd cum se destramă ușor, ușor. Flacără abia mai pălpăie acum... Până la Paștele viitor mai este exact un an, un an și-o clipă, singurul punct tangent a două lumi divergente” (Oana Paraschiv, cl. X-a F) ♦ Eu, când mă gândesc la Paște, îl asociiez cu multă lumină, multă bucurie și foarte multă credință. Paștele este ziua când totul devine ideal, mitrific, divin. Este ziua celei mai mari minuni, deoarece întreg pământul a fost cuprins de lumina Învierii Domnului nostru Iisus Hristos. Paștele ne face mai buni, mai calzi, mai umani” (Raluca Buruiană, cl. X-a F) ♦ “Deodată, din

străfundurile Universului s-a ivit scânteia dumnezeirii, ce umple de seva vieții fiecare fir de nisip. Șuvoaie de lumină se ridică din prăpăstii și îmbrățișeză lumea. Este momentul sfânt al Creației. Din același haos a domnit la moartea lui Hristos, aceeași frenzie a cosmosului la Învierea Lui. An de an, lumea moare și înviază odată cu El, se prăbușește și răsare cu fiecare lacrimă scursă din orga coliană a vegetației. E marea minune cosmică: Învirea lui Hristos” (Ioana Antonescu, cl. X-a F) ♦ “În toți există nostalgia Învierii. Cu toții căutăm recrearea unei lumi care să ia locul celei vechi. O lume fără nou e o viață fără sens. Ce ne-a alungat din Rai? Să ne oprim, să ne descărcăm de păcat, să ne mărturisim și pacea intră în sufletul deschis, binecuvântat și își recapătă sensul primordial” (Aura Matei, cl. XI-a A) ♦ “«V-am tras cu funii de dragoste!» - iată mesajul pe casre pare să-l transmită an de an jertfa de pe Golgota. Numai acest gând ar trebui să ne deschidă inimile pentru a accepta lumina Învierii. Golgota, dacă ar vorbi, ar spune tragedia întâmplată pe ea: a murit Iisus, dar a adus viață lumii. Grădina Ghetsimani ar spune că Hristos, în noapte, S-a rugat pentru păcatele noastre. Dacă am lăsa aceste istorisiri numai să ne atingă urechile, atunci nu catapeteasnă templului, ci catapeteasnă sufletului nostru s-ar despica în două și ne-am lăsa trași de funiile dragostei lui Dumnezeu. Dacă am lăsa doar o picătură din sângele curs pe Golgota să ne alunecă în suflet, nu am lăsat doar lumina Învierii, ci am lăsat și lumini și am aprinde și alte faclii în lume” (Livia Mihalcea, cl. XI-a F) ♦ “În imensa Lui dragoste pentru om, Dumnezeu L-a trimis în lume pe unicul Său Fiu, Domnul Iisus Hristos și i-a dat omului posibilitatea de reabilitare prin Fiul Său făcut Om pentru oameni. Dumnezeu-Fiul a renunțat la tot Cerul pentru om, pentru mine. A murit și a inviat pentru mine, pentru tine, pentru lumea întreagă. Aceasta este Paștele. Un om cu o inimă curată, plină de dragoste, este un om în care Iisus Domnul a inviat. «Hristos a inviat» este cea mai frumoasă veste primită vreodată de omenire. Spune-o tuturor!” (Jenica Susanu, cl. XI-A) ♦ “Intotdeauna am crezut că numai cei norocoși primesc o a doua sansă. Acum știu că de ea au parte numai cei care o vor cu

adevărat. Paștele, pentru mine, este o a doua sansă. O ocazie de pocăință și de a privi înainte, sigură că am un viitor. O posibilitate de a-I mulțumi Domnului că există și că exist. Când iau lumina sfântă, am certitudinea că Dumnezeu i-a permis omului să se întoarcă la sănătatea părintescă. E suficient să mă gândesc la pilda Fiului risipitor” (Mihaela Nistor, cl. XI-a D) ♦ “«Bucurați-vă!», acesta este primul mesaj pe care Mântuitorul Iisus Hristos l-a rostit mironosițelor, imediat după Învierea Sa. Într-adevăr, «Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru dânsa”, pentru că moartea a fost biruită, nu mai are putere - cum spune psalmistul: “Unde este, moarte, boldul tau?” (Alina Matei, cl. XI-a A) ♦ “Învirea Domnului reprezintă totul pentru mine: curățirea trupului, a sufletului și primirea Lumii, a lui Dumnezeu în suflet, în minte, în toate simțurile mele. Mă simt plină de Dumnezeu și de imensa iubire ce o revarsă asupra mea, îl port ca pe cea mai de preț comoară: în suflet, în minte, pe buze, în brațe, în vis” (Dana Zahiu, cl. XI-a A) ♦ “Trăim pe pământ și nu înțelegem Patima lui Iisus Care ne-a izbăvit de întuneric. Credem, dar nu ne dăm seama că speranța pierdută ne-a fost redată de El, Cel pe Care L-am răstignit” (Marius Rusu, cl. X-a B) * “Este un moment de durere, dar și de sărbătoare, în care viață triumfă asupra morții” (Violeta Sârbu, cl. IX-a G) ♦ “În fiecare an, de sărbătoarea Învierii, simt nevoia să-mi extinderез sentimentele. Sufletul meu este mai deschis, înțeleg mai bine adevăratul sens al vieții. E o sărbătoare a purificării” (Serban Vâlcu, cl. XII-a F) ♦ “Sensul Paștelui este lumina. Fiecare încearcă în seara de Înviere să fie mai bun, fără să ceară nimic în schimb” (Corina Beslov, cl. XII-a F) ♦ “Pentru mine, Învirea Domnului reprezintă un moment în care suntem mai aproape de Dumnezeu și de semenii noștri. Din păcate, Paștele este singurul moment când merg la biserică” (Olimpia Grozavu, cl. XII-a F) ♦ “Eu, în această perioadă încerc să privesc înapoi la faptele pe care le-am făcut și să le regret pe cele necugetate. Mă rog mai mult” (Nicoleta Roșca, cl. IX-a C) ♦ “Pentru mine, praznicul Învierii reprezintă regăsirea sufletească, o întărire a credinței în Dumnezeu, un mod de purificare” (Ionela Pârlig, cl. X-a A) ♦

AXIOS

Responsabili
de număr:

Cosmin Smeu, Neculai Lupu

